

ми кинемось свічками
жарити утомлене сумління,
що хрустітиме у
костях. до землі припадемо
грудьми — покарані
за спрагу щастя,
за бажання самоти.
ми умиратимемо, мов гриби
(із запахом і формою гріха),
що млосно вирости
на згнилім
дереві
розп'яття.

Збірка « [Омана Молока](#) ».